

[Glensgård]

ligt. Derfor har man altså bedt ordførerne om at fremsætte en dagsorden, som i hvert tilfælde havde en mulighed for at skabe en situation for regeringen, så den kom i mindretal.

Meget har man set i politisk historie, men det her er dog noget af det mest besynderlige, man har oplevet. En regering, der selv beder om at komme i mindretal. Hvis statsministeren havde bedt om ordet efter forretningsordenen uden for talerrækken og sagt: jeg ønsker ikke længere at være regeringschef, jeg vil gerne komme i mindretal, o.k., så kunne man have taget det til efterretning. Men ligefrem at forsøge på ved hjælp af en komisk dagsorden at søge en mindretalssituation, det er dog den mest besynderlige politiske situation, punkt 1, jeg har oplevet i de 10 år, jeg har været medlem af folketinget, punkt 2, så længe jeg kan erindre den historiske udvikling af den parlamentariske situation i Danmark.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er ikke, fordi det er så vigtigt, men alligevel. Jeg er klar over, at det ikke står i min magt at overbevise hr. Glistrup, men jeg synes, jeg skylder resten af folketingets medlemmer at nævne, at siden regeringen blev dannet og startede sit arbejde den 10. september i fjor, har jeg, har andre ministre, har mange af vore ordførere haft utallige kontakter, samtaler og drøftelser om arbejdet med mange, mange medlemmer af fremskridtspartiets gruppe, med hr. Thorndahl, med hr. Maisted. Det er gået helt fint.

Det kan ikke hjælpe at regne os til last, at det hele er sluttet med, at hr. Glistrup ikke længere er medlem af fremskridtspartiets forhandlingsdelegation. Det har vi ikke bestemt, det har fremskridtspartiets medlemmer af folketinget bestemt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg skal da ikke bestride, at både statsministeren og andre har meddelt os, hvordan han vil have at fremskridtspartiet skal stemme, men det, jeg bestrider, er, at man kan tale om forhandling. Der har været nogle småsager, som ikke spiller nogen rolle i den store sammenhæng, men i de væsentlige spørgsmål i den parlamentariske gang, fra

regeringen tiltrådte i september sidste år, har der ikke én eneste gang været noget, der på nogen som helst måde kan kaldes forhandling, så når statsministeren talte om en forhandlingsdelegation, er det i hvert fald forkert. Det var en delegation, der kom op, og så fik den sine ordrer fra statsministeren: sådan skal I stemme. Der var ikke nogen som helst interesse for, hvad fremskridtspartiet mente. Fremskridtspartiet lyttede, og man har ikke haft nogen som helst mulighed for fra fremskridtspartiets side at øve indflydelse på noget som helst. Man har ikke fra regeringens side været interesseret i at drøfte noget som helst. Bevares, der er en nat tilbage, og vi deltager meget gerne i drøftelser og forhandlinger, men hidtil har der ikke været antydning af forhandlinger eller af det, som statsministeren så totalt forføjlet kaldte et samarbejde i sin forelæggelse her, som han nu vil have folketingets blå stempel på, hvis hr. Dyremoses dagsorden skulle blive vedtaget. De mennesker, som statsministeren mener var en forhandlingsdelegation, har bare kunnet meddele gruppen: ja, der har ikke været noget at forhandle om, regeringen forlanger, at vi skal stemme sådan og sådan – uden at der kan tages noget hensyn til fremskridtssynspunkter. Det er i hvert fald alt, hvad vi har kunnet få ud af de fem mennesker, som statsministeren kalder for en forhandlingsdelegation.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Der er ikke tvivl om, at mange af os længe har haft på fornemmelsen, at det ikke kunne blive ved med at gå med alt det smådrilleri osv., og at man driver gæk selv med store spørgsmål, som det er sket på det udenrigspolitiske område. Alligevel må jeg nok sige, at jeg føler, at denne forsamling fuldstændig er gjort til grin i vælgerens øjne, hvis noget småskænderi med hr. Glistrup om, hvad man skal forstå ved samarbejde, er grundlaget for, at man med et dagsordensspil tvinger regeringen væk. Det er klart, regeringen ikke kan acceptere, naturligvis ikke, at SFs dagsorden bliver vedtaget, og det er jo det, der er tale om. Der er jo ikke blot tale om, at denne dagsorden, som de fire partier har fremsat, ikke bliver vedtaget. Det kunne man nok bære. Nej, der er tale om, at derefter bliver